Posłuchaj

0
(0)

(Nastąpiło około roku 15 przed Chrystusem Panem).

LEKCYA (z przypowieści Salomona rozd. 8, wiersz 22-35).

Pan posiadł mnie na początku dróg Swoich, pierwej, niżeli co uczynił z początku. Od wieku jestem stworzona i starodawna, pierwej, niżeli się ziemia stała. Jeszcze nie było przepaści, a jam już poczętą była; ani jeszcze źródła wód były wyniknęły, ani jeszcze góry ciężką wielkością były stanęły przed pagórkami, jam się zrodziła. Jeszcze był ziemi nie uczynił, ani rzek, ani zawias okręgu ziemi. Gdy gotował Niebiosa, tamem ja była; gdy pewnym porządkiem i kołem otaczał przepaści, gdy Niebiosa utwierdzał wzgórę i ważył źródła wód, gdy zakładał morzu granice jego, a ustawę dawał wodom, aby nie przestępowały granic swoich: kiedy zawieszał fundamenta ziemi. Z nimem była wszystko składając i kochałam się na każdy dzień, igrając przed nim w każdym czasie, igrając na okręgu ziemi, a rozkoszą moją jest być z synami człowieczymi. Teraz tedy

synowie słuchajcie mnie: Błogosławieni, którzy strzegą dróg Moich! Słuchajcie ćwiczenia, a bądźcie mądrymi i nie odrzucajcie go. Błogosławiony człowiek, który Mnie słucha i który czuwa u drzwi Moich na każdy dzień, i pilnuje u podwojów drzwi Moich. Kto Mnie znajdzie, znajdzie żywot i wyczerpnie zbawienie od Pana.EWANGELIA (Mat. rozdz. 1, wiersz 1-16).

Księga rodzaju Jezusa Chrystusa, Syna Dawidowego, Syna Abrahamowego. Abraham zrodził Izaaka, a Izaak zrodził Jakóba, a Jakób zrodził Judę i bracią jego, Juda zaś zrodził Faresa i Zarę z Tamary, a Fares zrodził Ezrona, a Ezron zrodził Arama, Aram zaś zrodził Aminadaba, Aminadab zrodził Naassona, a Naasson zrodził Salmona, a Salmon zrodził Booza z Rachaby. Booz zaś zrodził Obeda z Ruth, a Obed zrodził Jessego, lecz Jesse zrodził Dawida króla, a Dawid król zrodził Salomona z onej, która była Uryaszowa. Salomon zaś zrodził Roboama, a Roboam zrodził Abia, a Abia zrodził Azę, Aza zrodził Józafata, Józafat zrodził Jorama, Joram zaś zrodził Ozyasza, a Ozyasz zrodził Joathama, a Joatham zrodził Achaza, Achaz zasię zrodził Ezechiasza, a Ezechiasz zrodził Manassesa, a Manasses zrodził Amona, Amon zrodził Jozyasza, a Jozyasz zrodził Jechoniasza i braci jego w przeprowadzeniu Babilońskiem. A po przeprowadzeniu Babilońskiem Jechoniasz zrodził Salathiela, a Salathiel zrodził Zorobabela, a Zorobabel zrodził Abiuda, Abiud zaś zrodził Eliakima, a Eliakim zrodził Azora, a Azor Sadoka, a Sadok zrodził Achima, a Achim też zrodził Eliuda, a Eliud zrodził Eleazara, a Eleazar zrodził Mathana, a Mathan zaś zrodził Jakóba, a Jakób zrodził Józefa, męża Maryi, z której się narodził Jezus, którego zowią Chrystusem.

Tylko trzy pamiątkowe dni narodzeń obchodzi w ciągu roku Kościół katolicki uroczyście tj. dzień Narodzenia Najświętszej Maryi Panny, Jana Chrzciciela i Pana naszego Jezusa Chrystusa. Narodzenie Najświętszej Maryi Panny tworzy niejako podstawę dwu drugich; Pan Jezus bowiem poczęty przez Nią i zaniesiony do Elżbiety, chciał uświęcić Swego poprzednika w łonie macierzyńskiem, zanim jeszcze sam zdążył się na świecie pojawić. Dlatego też Kościół święty obchodzi z całą okazałością Narodzenie Maryi Panny, wita w Niej bowiem jutrzenkę zwiastującą nam przyjście Zbawiciela.

Święty Piotr Damian pojął to znaczenie uroczystości, mówiąc: „Słusznie drży świat cały w tym dniu w uniesieniu radości, a ludzkość i Kościół uroczyście obchodzi narodziny Matki Oblubieńca swego. Wesele promienieje na obliczach wiernych w tym dniu pamiętnym, którego wynikiem i następstwem są wszystkie inne święta i uroczystości, ustanowione przez Kościół. W dniu tym narodziła się władczyni świata, Królowa Niebios, wrota Raju, namiot Boży, gwiazda morza, drabina Niebieska, na której Pan ze stropów niebieskich pokornie zstąpił na ten padoł płaczu, a człowiek, powalony o ziemię powstał i wzleciał w wyższe sfery.“

Wysokie znaczenie narodzenia Najświętszej Maryi Panny niech będzie dla nas pobudką do rozważnego rozpamiętywania żywota Matki Boskiej od chwili przyjścia Jej na świat. Otóż leży w kołysce córeczka świętego Joachima i świętej Anny, twarzyczka Jej jaśnieje świętobliwą niewinnością. Bóg Ją stworzył na to, aby była Matką Syna Jego i uposażył Ją wszelkiemi zaletami ciała i duszy, które przelać miała na Synaczka samego. Synowie wydają się zwykle za matkami (filii matrisant, mówi przysłowie łacińskie) i pobierają od nich w spadku podobieństwo rysów twarzy, temperamentu, charakteru i obyczajów. Doświadczenie ono musiało się również stwierdzić w Synie Matki, która była Dziewicą Niepokalaną. I w rzeczy samej, Ewangelia święta dowodzi, że Pan Jezus był jako człowiek wiernym obrazem matki, a Galilejczycy widząc i słysząc Go, pytali ze zdumieniem: „Czyż ten nie jest Syn rzemieślniczy? czyli Matki Jego nie zowią Marya.“ — (Mat. 13, 55). Tak, a nie inaczej być musiało; Marya bowiem była uprzednio obrazem tj. odebrała od Niego jako Boga kształty i postać, którą Sam jako człowiek chciał przybrać. Trafnie przeto mówi Bernard święty: „Pan Jezus jako Stwórca pragnął urodzić się z Matki Dziewicy, ażeby Sam nieskazitelny był Synem Niepokalanej; chciał On, ażeby była pokorną, a stąd On Sam łagodny i pełen pokory z Niej pochodził.“

Jest to artykułem wiary, iż Jezus Chrystus zarówno jest doskonałym człowiekiem jako też doskonałym Bogiem i że człowieczeństwo Jego wyposażonem jest wszelkiemi doskonałościami przyrodzenia i łaski. Nic przeto naturalniejszego nad to, że i osoba Matki Jego była uposażona doskonałością. Słusznie przeto nazywa Ewangelia święta Maryę „pełną łaski.“ Słowo to wypowiada najwyższą pochwałę Matki Boskiej, a znaczenie jego jest tem większe, że nie wyszło z ust śmiertelnika, lecz Anioła najwyższego rzędu, posłańca Trójcy świętej, że słowo to było wyrazem najwyższej czci i uwielbienia: „Bądź pozdrowiona łaski pełna!“ (Łuk. 1, 28). — W celu większego wyświęcenia doskonałości, jakiemi

mądrosc Boża ozdobiła św. Dziewicę, wielki kanclerz Gerson przyodziewa wszystkie zalety i łaski Panny świętej w postać żyjących osób, które przychodzą uczcić Oblubienicę Ducha świętego, Matkę Bożą, Dziewicę wybraną. Pojawia się nasamprzód czystość i własnemi rękoma przysposabia materyę, z której ma być utworzone Jej ciało; pojawia się Opatrzność, ażeby temu ciału dać kształty odpowiednie, przychodzi łaska, aby ciało to ożywić. Potem poczynają się krzątać cnoty, każda z osobna, ażeby dokonać dzieła rozpoczętego. Miłość tworzy serce, mądrość mózg, wstydliwość czoło, łagodność nadaje odpowiedni kształt jej ustom, skromność jej policzkom, dziewiczość rozpościera po całem ciele niezrównane wdzięki i powagę; słowem, wszystkie cnoty i zalety sprzymierzają się w celu utworzenia jedynej dziewicy, a dokonawszy dzieła, nie mogą się nadziwić Jego doskonałości. — Krewni Anny świętej, winszując jej nowonarodzonej córeczki, tak jak uczynili to krewni Elżbiety, z pewnością zadali sobie pytanie: „Cóż będzie z tego dziecka?“ Niezawodnie przeczuwali, że niezrównanie piękna dziecina będzie miała szczególne powołanie, ale nie marzyło im się o nadziemskiej chwale i niebiańskim Majestacie, do którego wyroki Boskie ją powołały. Imię Maryi znaczy w języku syryjskim „księżna, królowa“, w hebrajskim „morze, gwiazda morska.“ „Morzem“ nazywa się Marya z powodu mnóstwa i głębi smutku i boleści, jakie znosić musiała, a mianuje się „Władczynią i Panią“, gdyż jako Matka Pana Niebios i ziemi ma prawo nazywać się „Królową Nieba i ziemi.“ Nazwa „gwiazdy morskiej“ przysługuje Jej z tego tytułu, że blask Jej cnót jest tak wielki, iż tworzy jakby gwiazdę przewodnią, wiodącą wśród burz, nawałnic, bałwanów i skał żywota do przystani żywota wiecznego. — Widząc w tem Dziecięciu dar Boży, uważali Joachim i Anna za powinność poświęcić Je Bogu, pobiegli do Jerozolimy, aby Je złożyć u stóp ołtarza i poświęcić Je służbie Boga, skoro dorośnie i dojrzeje na ciele i duszy. Obietnicy tej sumiennie dotrzymali.

Nauka moralna.

Marya mówi w hymnie „Magnificat“: „Albowiem uczynił Mi wielkie rzeczy.“ Tak jest rzeczywiście; On Ją wybrał za Matkę Syna Swego. On uczynił Ją naczyniem takiej czystości, świętości i łaski, że została Królową chóru Aniołów i Świętych Pańskich. On Ją w chwili śmierci wziął w Niebo z duszą i ciałem. Jeśli sam Bóg tak wysoko Ją ceni, jakżebyśmy nie mieli Jej czci należnej oddawać! Cześć Maryi jest zarazem czcią oddaną Bogu. Ale nie tylko cześć należna Bogu, lecz własne nasze zbawienie tego się domaga, abyśmy Maryę miłowali i wielbili. Jeśli rzeczywiście pragniemy Nieba i szczęścia wiekuistego, do którego droga jest usłaną kolcami i cierniem, któż za nami się wstawi, któż weźmie nas pod skrzydła opieki, któż nam dopomoże, jeżeli nie ta Matka miłosierdzia i litości? Ona jest szafarką łask Bożych, Ona nie odwróci od nas świętego oblicza Swego, Ona nie zatknie uszu na westchnienia nasze, jeśli się do Niej w pokorze udamy. „Ona bowiem miłuje tych, co Ją miłują, a kto Ją znajdzie, ten znajdzie życie“, mówi Pismo święte. Skarb wielki posiędzie ten, co znajdzie łaski Panny świętej. Miłujmy więc, wielbmy Maryę, ufajmy Jej jak dzieci, tego wymaga Bóg, tego wymaga dobro nasze.

Modlitwa.

> Sługom Twoim, prosimy Cię, Panie, darów łaski niebieskiej racz dobrotliwie udzielić, a jak Boskie macierzyństwo Najświętszej Dziewicy stało się zbawienia naszego początkiem, tak niech uroczystość Jej Narodzenia pokoju nam wyjedna. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który króluje w Niebie i na ziemi. Amen.

Copyright Mavientura Projects e.K>

* *
*

Oprócz tego obchodzi Kościół święty pamiątkę następujących Świętych Pańskich, zamieszczonych w rzymskiem martyrologium:

Dnia 8-go września uroczystość Narodzenia Najśw. Maryi Panny. — W Nikomedyi męczeństwo św. Hadryana z 23 towarzyszami. Gdy już poprzednio wiele przecierpieli, zdruzgotano im nareszcie nogi pod panowaniem Dyoklecyana i Maksymiana. I tak doszli dnia 4-go marca do upragnionego celu. Relikwie ich zostały pochowane z głębokim szacunkiem przez chrześcijan w Byzancyi; jednakże zwłoki św. Hadryana przeniesiono dnia dzisiejszego do Rzymu i na pamiątkę tego obchodzi się dzisiaj tę uroczystość. — W Aleksandryi pamiątka św. Ammona, Teofila i Neoteryusza z 22 towarzyszami. — W Antyochii pamiątka św. Tymoteusza i Fausta, Męczenników. — W Gazie w Palestynie śmierć męczeńska św. Euzebiusza, Nestabusa i Zenona, którzy przez gromadę wściekłych pogan za panowania Juliana Odstępcy wprost porozdzierani zostali. — Tamże pamiątka św. Nestora, przez te same roty pogańskie pod owym Julianem najokrutniej męczonego, aż ducha wyzionął. — W

Walencyi w Hiszpanii dzień zgonu św. Tomasza z Villanowa, Arcybiskupa, co odznaczał się niezwykłą miłością ku biednym; Świętym ogłosił go Papież Aleksander VII; uroczystość jego przypada dnia 25 września. — W Freising uroczystość świętego Korbiniana, pierwszego Biskupa tegoż miasta. Przez Papieża Grzegorza II wyświęcony i wysłany celem głoszenia Ewangelii, zbierał obfite żniwo we Francyi i w Niemczech. Wkońcu zmarł spokojnie w Panu, ozdobiony cnotami i cudami.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Action: process_rat Post ID: 52706 Post Nonce: 8fd7cb203f ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆

Processing your rating...
Średnia ocena {{avgRating}} / 5. Policzone głosy: {{voteCount}}
{{successMsg}} {{#errorMsg}} {{.}} {{/errorMsg}}
There was an error rating this post!
Średnia ocena 0 / 5. Policzone głosy: 0

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!